

Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI. Kahdeskymmenesyhdes vuosikerta. Numero 1/2017

**Koiramäen Kotilaiset kokoontuivat kesällä
Kirmanrannan Purolassa**

Sukukirjaa ei tullut – omia juuria kannattaa silti tutkia

Sukukokous on niin merkittävä tapahtuma sukuseuramme vuosien kierrossa, että joskus tuntuu – Aleksis Kiveä hyvin vapaasti lainaten – että sukuseura elää sukukokouksesta toiseen. Kirjailija Kivihän tunsi tunnetusti elävänsä vain syksystä jouluihin.

Valmistelut ja suunnittelu seuraavaa, Kuopiossa pidettävää sukukokousta varten ovat hyvällä alulla. Suunnittelutyöryhmä käy ensi kevätkesällä paikan päällä savolaisten pääkaupungissa hankkimassa lisää tarvittavaa paikallistuntemusta ja varmistamassa, että saatu kirjallinen ennakkotieto on oikein ymmärretty.

Hyvä kokous hienoissa puitteissa on työn alla!

Kotilaisten suvun yhteistä sukukirjaa ei sitten nähty riittävän laajasti halutuksi ja tarpeelliseksi. Vain 14 % kirjakyselyyn vastanneista oli valmis ennakkotilaamaan kirjan. Niin ohuen mielenkiinnon varaan ei suuri-

töistä ja rahallisestikin suhteellisen arvokasta hanketta ollut mahdollista käynnistää.

Mietittäväksi jää, löydämmekö jonkin muun tavan edistää yhteistä historiamme tutkimusta. Haaste on meille jokaiselle suvun jäsenelle yhteinen. Jatketaan pohdintaa ja keskustelua asiasta; nykymaailmassahan ei välineitä kommunikointiin puutu.

Oman suvun juuriin on joka tapauksessa hyvin suositeltavaa perehtyä. Ei ole sattumaa, että vanhojen ja vakaiden kansakuntien von:it, van:it ja Mc:t, son:it ja dottir:it tuntevat sukujuurensa tästä päivästä vuosisatojen taa. Se tieto antaa realistista kovaa maata jokaisen yksilön jalkojen alle, tunnetta kuulumisesta kunkin omaan seutuun ja sukuun.

Sukuseurat ovat myös keino parhaasta päästä löytää omia juuriaan ja tutustua suvun jäseniin. Paitsi mielenkiintoista, se on myös erittäin palkitsevaa ja henkistä hyvinvointia edistävää tutkimusmatkailua. Meitä kun on onneksi niin moneksi.

Tapahtumat, viestit ja kirjalliset terveiset suvun eri haarojen omista paikallisista kokoontumisista pitkin vuotta ovat sukulehden mieluisinta antia. Muistatthän meitä kaikkia muitakin Kotilaisia, kun tapaatte toisianne paikallisesti! Valokuvat ja sopivanmittainen pikku jutut tapahtumista ovat samalla sekä tuoreita ajankuvia että hiljalleen karttuvaa suvun omaa historiankirjoitusta.

Pääkaupunkiseudun Kotilaiset järjestävät taas perinteisen joulunalustapahtuman 18.11. kello 18.00– 22.00 ravintola Perhossa, osoitteessa Perhonkatu 1, Helsinki.

Kaikki Kotilaiset kautta koko maan ovat sinne tervetulleita! Ohjelmassa on musiikkia, vanhoja suomalaisia joulutraditioita ja erinomaista ruokaa. Mutta kaikkein antoisinta on tietenkin mahdollisuus sukulaisten tapaamiseen; se on tarjonnasta kaikkein parasta!

Antoisaa syksyn ja talven jatkoa teistä jokaiselle ja läheisillenne!

TEIDÄN, AHTI POHJONEN

KOTILAISTEN SUKU 1/2017 • kahdeskymmenesyhdes vuosikerta • julkaisija
Kotilaisten Sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen
• osoitteenmuutokset postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa,
sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi • paino AM Digipaino, Helsinki 2017

Kotilaisten Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Ahti Pohjonen
Kivijärven sukuhaara
Lähderranta 20 E 8,
02720 Espoo
p. 040 522 4401
ahti.i.pohjonen@gmail.com

Sukulehden päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Karnaistenkatu 43 C 45
08100 Lohja
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Varajäsen
Leena Carpen
Heinäveden sukuhaara
Haltijatontuntie 35 B,
02200 Espoo
p. 050 376 7404
leena.carpen@vtt.fi

Sihteeri
Oili Reinikainen
Kivijärven sukuhaara
Kansakoulukatu 2-10 D,
04400 Järvenpää
p. 045 353 1947
oilikainen@hukassa.com

Varapuheenjohtaja
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pellervonkatu 2 C 46, 33540
Tampere
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnnet.fi

Talous, jäsenrekisteri
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C, 01620
Vantaa p. 050 591 4557
anneli.wallenius@live.fi

Hallituksen jäsen
Juhani Enberg
Kivijärven sukuhaara
Klupukuja 2, 21360 Lieto as.
p. (02) 248 2043
juhani.enberg@gmail.com

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmais kortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa tai sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisimeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4,
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@suomi24.fi

Varajäsen
Anna-Riitta Piilonen
Heinäveden sukuhaara
Mustaniemenrinne 2 B,
00760 Helsinki
p. 050 325 0745
anna-riitta.piilonen@elisanet.fi

Hallituksen jäsen
Ulla Kotilainen-Wallén
Heinäveden sukuhaara
Sankaritie 1 B 29,
00320 Helsinki
p. 040 96 86 449
ullaleena.wallen@gmail.com

Näin liityt Kotilaisten Sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa tai avioliiton omaisessa suhteessa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Nämä henkilöt katsotaan sukuun kuuluviksi.

Seuran sääntöjen mukaan Kotilaisten sukuun kuuluvan, joka tahtoo liittyä yhdistyksen jäseneksi, on kirjallisesti ilmoitettava aikomuk-

sestaan yhdistyksen hallitukselle, joka päättää jäseneksi hyväksymisestä.

Lähetä hallitukselle osoittamasi ilmoitus jäsenluettelon pitäjälle osoitteella: Kotilaisten Sukuseura ry, Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, tai sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi.

Ilmoita seuraavat tiedot: Täydellinen nimesi ja osoitteesi sekä kotipaikkasi, jos se on eri kuin postitoimipaikka, sekä halutessasi syntymäai-

kasi. Kerro myös Kotilaisten sukuhaara (Kivijärven, Ylä-Savon, Heinäveden tai Pielisjärven), mikäli se on tiedossasi.

Kuluvan kauden jäsenmaksu 40 euroa on vahvistettu Ilmajoella pidetyssä varsinaisessa kokouksessa 18.6.2016. Summa kattaa jäsenmaksun vuosilta 2016–2018, eli jäsenyys maksaa vain 13,33 euroa/vuosi.

ANNELI WALLENIUS

Hyvien kukkien takana..

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Maan johtavaa kukkatukkukauppaa (ei vähittäismyyntiä)

Puh. 010 396 83 00   ark. 6-18   Vanha talvitie 10   helsinki@kukkatoimitus.fi
Fax. 010 396 83 40   la ja su 6-13   00580, Helsinki   www.kukkatoimitus.fi

Kirjahanke siirtyy tulevaisuuteen

Viimevuotisen sukulehden sivuilla julkaistuun ennakkotilauskyselyyn vastasi kaikkiaan 55 suvun jäsentä. Vastausten tultua luetuiksi ja kyselyn tulosten selvittyä sukuseuran hallitus lähetti oheisen loppuraportin kirjeenä jokaiselle vastanneelle.

Espoossa, 14.1.2017

Hyvää ja menestyksestä uutta vuotta 2017!

Kiitokset mielenkiinnostasi ja tuestasi sukututkimus- ja sukukirjahankettamme kohtaan!

Valitettavasti hankkeiden käynnistämisen ehdottomana edellytyksenä oleva riittävä sukukirjojen ennakkotilausten määrä ei toteutunut, mikä tarkoittaa sitä, että meillä ei ole mahdollisuutta edetä kummassakaan osatehtävässä.

Ennakkotilauksilla olisi pitänyt saada varmuus sukututkimuksen ja kirjapainokulujen riittävästä kattavuudesta: yhteisen sukukirjan kustannusarvion ollessa 30.000,-, sukuhaarakohtaisten kirjojen osalta 4 (sukuhaaraa) x 15.000,-.

Sukulehdessä jaellun kyselylomakkeen ilmoittamassa määräajassa vastauksia tuli 53 kpl, vuodenvaihteen jälkeen vielä 2 lisää, kaikkiaan siis yhteensä 55 vastausta.
– Vastaajien kesken arvotun lahjakortin voitti Aino Rantanen Helsingistä. Paljon onnea voittajalle!

Kotilaisten suvun yhteistä sukukirjaa oltiin valmiita ennakkotilaamaan yhteensä 51 kpl ja niistä oli sitouduttu maksamaan yhteensä 4.235,-. Summa on siis vähän yli 14% kustannusarviosta.

Sukuhaarakohtaisia kirjoja ennakkotilattiin seuraavasti:

- Heinäveden sukuhaara: 12 kirjaa, summa yhteensä 865,- (n. 6 % kustannusarviosta)
- Kivijärven sukuhaara: 24 kirjaa, summa yhteensä 1.515,- (10 % kustannusarviosta)
- Pielisjärven sukuhaara: 8 kirjaa, summa yhteensä 395,- (n. 3 % kustannusarviosta)
- Ylä- Savon sukuhaara: 2 kirjaa, summa yhteensä 135,- (n. 1 % kustannusarviosta)

Jäämme hallituksessa miettimään, onko jatkossa esimerkiksi suppeammalle sukututkimukselle toteuttamisedellytyksiä ja palaamme tuonnempana asiaan.

Parhain terveisin

Ahti Pohjonen,
puheenjohtaja

Pielisjärven Kotilaisten sukumuseo toimii Jarno valmistui talonrakentajaksi

Jarno Kotilainen 19, valmistui Lieksan ammattiopistosta talonrakentajaksi erinomaisin arvosanoin. Oli valmistujaisjuhlan aika.

Juhlia vietettiin Pielisjärven Kotilaisten sukumuseolla Lieksassa, Kylänlahden Honkalanpään Jennynkalliolla 23. heinäkuuta 2017. Päivä oli tälle kesälle tyypillisesti sateinen, mutta suuressa tuvassa mahtuivat kaikki seurustelemaan keskenään.

Jarnon äiti **Maija-Liisa** sekä isosisko **Miia** valmistivat juhlien tarjottavat. Sukulaisia oli Jarnon juhlapäivää viettämässä noin 30 henkeä. Nuorin läsnäolija oli 2-vuotias **Eetu Forselius**. Eetu on äidin puolelta Jarnon pikkuserkku. Vierasjoukon vanhin oli **Kirsti Elo**, joka päivää myöhemmin täytti 93 vuotta. Kirsti on Jarnon isän, **Juha Kotilaisen** tati.

MIIA KOTILAINEN

Jarno Kotilainen, hyvin koulutettu talonrakentaja hyvin rakennetussa sukumuseossa. Ympärillä olivat sukulaiset ja ystävät; seinillä ja hyllyillä taas Jarnon isotäidin Jennyn keräämä kokoelma sukumme historiaa.

Haluatko tukea sukuseuran toimintaa vapaaehtoisella lahjoituksella? Jos haluat, älä käytä lahjoitusta maksaessasi pankkisiirrossa olevaa jäsenmaksutiliä, vaan sukuseuran tiliä nro **FI73 1279 3000 5074 48**. (Ulkomailla maksettaessa BIC=NDEAFIHH). Viitenumero on sama kuin jäsennumerosi. Viitenumero näkyy lehden liitteenä olevassa laskussa, sekä lehden takakannen osoitetarrassa.

RASILAN MIKKO on kirjailija

Mikko Kotilainen, siellä kotiseuduillamme Kannonkoskella tutummin tunnettu Rasilan Mikkona, on monen muun taitonsa ohella myös kirjailija. Mikko on julkaissut paikallisella murteella kirjoitetun kaksiosaisen tarinakirjasarjan.

Elämäntyökseen Mikko Kotilainen on Annikki- vaimonsa kanssa viljellyt maidontuotantoon erikoistunutta kotitilaansa Kannonkoskella, tuottanut mansikkaa ja puuntaimia, sekä tehnyt kaikkia metsätalouteen kuuluvia töitä omassa metsässään.

Mikon viljelmiltä on peräisin muun muassa komea, hyväryhtinen ja symmetrinen Kotilaisten sukupuu Kivijärven Lahdenperällä, jonka sukukokousväki istutti sinne vuonna 1999.

Mikko on nyt julkaissut paikallisella murteella kirjoitetun kaksiosaisen tarinakirjasarjan, joka kertoo kirjailijan vapaudella tosi- tai melkein tositahtumia mukailien kannonkoskelaisista Haukilahden pojista, heidän tarinoistaan ja hui-mista seikkailuistaan.

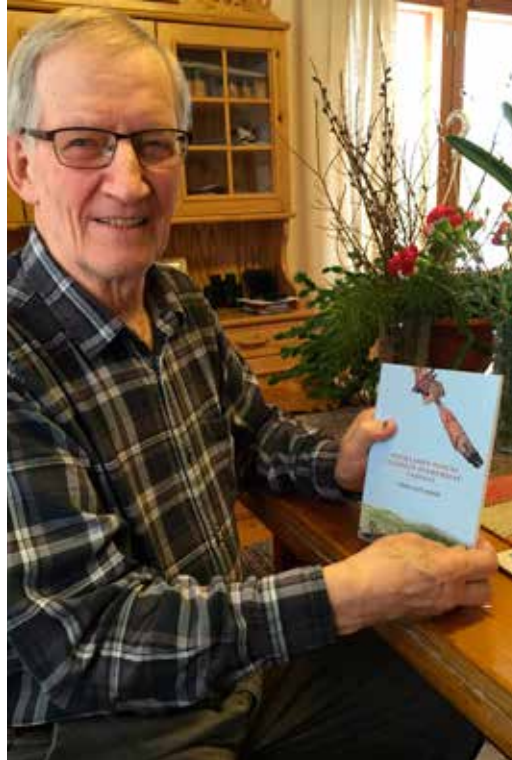
Sarjan ensimmäinen teos on nimeltään ”Haukilahden poikae elämätä suuremmat tarinat” (2016) ja jälkimmäinen ”Koekkalaene ja muita Haukilahden poikae tarinoita” (2017). Kirjoista ensimmäisessä on myös alkuperäiskuvitusta.

Kirjat lukeneena suosittelen löysäämään paidankaulusta ennen lukemisen aloittamista. Teksti on niin laadukasta, yllätyksellistä ja riemullista, että kirjan hankintaa soisi kunnanlääkärin määräävän potilailleen pitkän iän tosi- luontaislääkkeeksi – ja lyhyemmänkin laadun parantajaksi!

Nyt julkaistujen kirjojen lisäksi Mikko on kirjoittanut vuosien saatossa suuren määrän näytelmäkirjallisuutta, josta käsikirjoitettuja näytelmiä on esitetty naapurimaakuntia myöten.

”Alkusysäys kirjojen kirjoittamiseen syntyi huolesta, että pitkään kotiseudullamme kiertäneet tarinat jäävät unholaan ja tallentamatta, jos joku ei tartu toimeen. Minulle ja kai monelle muullekin tehtävää tarjottiin, mutta minä siihen lopulta ryhdyin. Kun sitten viimein aloitin kirjoittamisen, juttua alkoi tulla muistista kuin itsestään”, Mikko Kotilainen kertoo.

”Nyt kirjojen tultua julkaistuiksi tuntuu siltä, että kirjoittaminen olisi pitänyt ottaa työn alle jo kaksikymmentä vuotta sitten, jolloin tarinan veljekset olivat vielä keskuudessamme. Kun olin itsekin veljiä kuuntelemissa, jäi mieleen, että tarinoita ei heiltä tarvinnut isommin lypsää; he vaikuttivat olevan kuuntelijoista hyvilläin.”

Mikko Kotilainen tallensi Haukilahden poikien huikeat tarinat kahdeksi kirjaksi. Ohessa on näytteeksi hieman surullisesti päättynyt tositarina liian innokkaasta käpytikasta.

Molempia edellä kuvattuja kirjoja on vielä saatavissa tekijältä. Mikko Kotilaisen tavoitat helpoimmin puhelimella numerosta 040 748 67 23.

AHTI POHJONEN

Käpytikka

Yrjö kertoo:

Yhtenä kevväänä käpytikka tul meijä pihhaa ja alako hakkoamaa sähköpylvää peässä olevata peltilätkeä. Pylyväs ol tuva seinävarressa ja se ol tuettu kahella lauvanpätkällä seinää. Koputus kuulu terävänä tuppaa. Meteli alako aena auringonnousu aekaa ja kesti pitkälle iltapäevää.

Ku myö oltii kuunneltu sitä rummutusta kaks kuukautta, myö oltii kypsiä kovvii otteisii, vaekka luontoihmisiä ollaanki. Viimesee asti myö toivottii, että tikka-herra löytäs pesintäkaveri ja alakas viettämää rauhallaista perhe-elämätä ja lopettas tuo älyttömä rämpytykse. Joku esitti, että lyyvää kirvespohjalla lauvanpalat irti seinästä, ni räminä hiljenöö. Minun pit puuttua keskustelluu:

– Mitäs sitte, ku pylyväs koatuu ja sähkö katkioo? Ei oo halapa homma, ku Keski- Suome Valo miehet tulloo konneihi kanssa pystyttämää pylyvästä.

Siinä samalla saen ajatuksen:

– Kokkeillaampas toesta konstia.

Vel-Jaakko ol siihe aekaa linjahommassa. Minä laenasin siltä pylyväskentä ja kiipesin pylyväseä ja rassasin sen peltilätkän irti. Otin lätkästä mitat ja leikkasin auto sisäkumista kymmen samanlaesta pyöreätä palasta. Ne minä kävin nauloamassa pylyvää peähä ja laskeuvun sitte kahtomaa, mite tikka kumitallaa suhtautuu.

Ei männy kauvan, ku se lenteä rohahti työmoaltee. Se kahto vasemalle ja oekealle, viritti sitte kaulasa ja anto männä. Räminätä ei kuulunu, mutta tikka putos hengetönnä moaha. Sen niskat män nuri, ku kumitalla potki iskut takasi.

MIKKO KOTILAINEN

Kun maksat Kotilaisten sukuseuran kolmivuotisjakson todella edullisen jäsenmaksun, varmistat painetun Kotilaisten suku -lehden postituksen kotiisi jatkossakin. Tämä huomautus ei koske seuramme kunniajäseniä. Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista pysyvästi.

Ylä-Savon Kotilaisten perinne jatkuu

Sateisena sunnuntaina 22. heinäkuuta 2017 Koiramäeltä lähtöisin olevia Kotilaisia kokoontui liki neljänkymmenen joukko Kirmanrannan Purolan taloon Iisalmessa. Tämä talo on ollut yksi Koiramäestä lähteneiden toisen polven Kotilaisten asuinpaikka. Talon isännäksi kun aikoinaan oli tullut Eljas Teodor Jääskeläinen, joka oli ensimmäisen polven Maria Henrika Kotilaisen s.1863 ja Antti Jääskeläisen s. 1860 nuorin poika.

Vieraat toivotettiin tervetulleiksi niin talon nykyisen isäntäväen kuin järjestelyistä vastanneen Seppo Kotilaisenkin toimesta. Varsin

naisessa ohjelmassa oli muun muassa pastori Kati Ahomaan ansiokas puhe suvuista, suvun ominaispiirteistä ja suvun merkityksestä.

”Emme aina tule ajatelleeksi Jumalaa isännämme ja Jeesusta veljenämme. ”Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansakunta.” Emme myöskään tule ajatelleeksi sitä, kuinka aikoinaan tämä Nasaretilainen oli itse asiassa kotoisin taivaasta. Siis niin sanottu kahden maan kansalainen; kuten mekin.”

Kirmanrannan suuri poika, ministeri Seppo Kääriäinen kertoi Kotilaisille suvustaan Kääriäisistä.

Taisipa siinä jokunen yhdistävä säie liittää myös Kotilaiset Kääriäisiin. Kotilaisten musikaalisuudesta saatiin nauttia yhteislauluin, sekä Jaakko Jääskeläisen yksinlauluna. Lopuksi otettiin ryhmäkuva muistoksi tapaamisesta.

Seuraava koiramäen Kotilaisten seuraava kokoontuminen päätettiin pitää kesällä 2018 Koiramäessä. Tämä Kotilaisten suvun kuuluisa kantapaikka sijaitsee Sukevalla, Sonkajärven kunnassa.

TEKSTI JA KUVAT ERKKI KITKIÖJOKI

Liki neljäkymmentä Koiramäen Kotilaisista polveutuvaa sukulaista kokoontui Kirmanrannan Purolan taloon. Talo oli yksi Koiramäeltä lähteneiden Kotilaisten asuinpaikoista jo 1800-luvulla.

Pastori Kati Ahomaa puhui suvuista, suvun ominaispiirteistä ja suvun merkityksestä.

Ministeri Seppo Kääriäinen kertoi Kotilaisille suvustaan Kääriäisistä. Jokunen sukujen säie liittää myös Kotilaiset Kääriäisiin.

Terttu palkittiin mitalilla Ruotsissa

Kotilaisten sukuseuran pitkäaikainen jäsen, Pielisjärven Kotilaisten sukuhaaraan kuuluva Terttu Edin palkittiin maaliskuussa Tukholmassa Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalilla. Mitali oli myöhäinen mutta iloa tuova kiitos Tertun ahkeroisesta lottana jatkosodan aikana eri puolilla Suomea.

Terttu Edin, syntyyään Kotilainen, kutsuttiin sotaveteraanina muistotilaisuuteen, joka järjestettiin Tukholmassa 13. maaliskuuta 2017 Ruotsin suomalaisten vapaaehtoisten uhrausten vuoksi talvi- ja jatkosodan aikana.

Suomi 100 vuotta -juhlavuoden kunniaksi järjestettyyn tilaisuuteen ottivat osaa Tasavallan presidentti Sauli Niinistö, Kruununprinsessa Victoria, Prinssi Carl Philip, Ruotsin puolustusministeri ja Suomen Suurlähetystö, sekä yhdeksän veteraania ja lukuisa vierasjoukko.

Juhlava tilaisuus järjestettiin Talvisodan päättymisen 13. maaliskuuta 1940 muistoksi Tukholman Suomipiustossa sijaitsevalla Suomi-monumentilla. Tilaisuuden ohjelmaan kuului kunniavartio, sotilassoittokunta, mikä soitti molempien maiden kansallislaulut ja Porilaisten marssin. Lo-

puksi ohjelmassa oli perinteinen seppeleenlasku.

Suomi-monumentille laskettiin Ruotsin valtion, Suomen valtion ja Svenska Finlandsfrivilligas Minnesförening -nimisen yhdistyksen seppeleet. Seppeleiden laskun jälkeen oli vastaanotto Suomen Suurlähetystössä.

Tilaisuuden ohjelmassa oli Tasavallan presidentti Sauli Niinistön puhe, hartaushetki sekä musiikkia. Samassa tilaisuudessa sotaveteraanit Terttu Jenny Edin, Juho Peräläinen ja Pehr Karl Erik Sjö Dahl saivat ottaa vastaan Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalin.

Seuraavalla aukeamalla kerromme lyhyen version nuoren Terttu Kotilaisen kokemuksista lottana jatkosodan aikana. Kertomuksesta on helppo todeta, että mitalin myöntämiselle oli todella vakuuttavat perusteet.

Terttu Edin, 91, on iloinen mitalistaan. Hänet palkittiin Tukholmassa Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalilla maaliskuussa 2017.

Tilaisuuteen osallistuivat muiden muassa Suomen Tukholman suurlähettiläs Matti Anttonen, kruununprinsessa Victoria, prinssi Carl Philip, presidentti Sauli Niinistö ja puheenjohtaja Bengt Nylander Ruotsin vapaaehtoisten muistojärjestöstä. Kuva: CG Johanson

Työtä pelkäämätön lotta heitettiin aina uusiin tehtäviin

Terttu Kotilaisen urakka jatkosodassa

Viisitoistavuotias tyttö pesemässä ja paikkaamassa puhki ammuttuja, verisiä vaatteita. Välillä mahalleen maahan, kun pommitus tulee päälle. Töihin pakolaisleiriin, keittäjäksi, lääkintälotaksi sairastuvalle, lopulta koulutuskeskuksen puhelinvaihteen hoitajaksi. Tertun mitali myönnettiin aiheesta.

Terttu Edin, o.s. Kotilainen syntyi Pielisjärvellä (nykyisin Lieksa) 1926 Veikko ja Hilma Kotilaisen suurperheen neljäntenä lapsena.

Varustekorjaamolla Lieksassa

Jatkosodan alkaessa Terttu oli vielä hyvin nuori tyttö, alle viidentoista. Hän työskenteli lottana yhden syksyn Lieksassa Varustekorjaamolla. Siellä sotilaiden rikkiäiset ja usein hyvin veriset vaatteet pestiin, korjattiin ja lähetettiin takaisin rintamalle.

Lieksan ympärivuorokautisten pommitusten vuoksi työ jäi hyvin lyhytaikaiseksi. Olosuhteet olivat vaikeat. Terttu joutui työ-kaverinsa kanssa pakenemaan asunnostaan lumisen ja märän kentän yli ja heittäytymään maahan, kun pommit räjähtelivät ympärillä. Hän vilustui maatessaan vesilammikossa ja sairastui pahasti. Hänen Veikko-isänsä löysi Tertun huonossa kunnossa ja vei kotiin.

Lottana Oitin Pakolaisleirillä

Syksyllä 1943 Terttu oli 17-vuotias, kun hän aloitti lottana Oittiin perustetussa pakolaisleirissä. Pakolaisia tuli Baltiasta ja muualtakin. Leiri oli rakennettu lautaparakeista, joiden väliin oli rakennettu laudoista käytäviä. Jokaisessa parakissa oli kerrossängyt ja lämmitystä varten puukaminat.

Leirin asukkaat söivät koulun ruokasalissa, koska koulu oli suljettu lentopommitusten vuoksi. Koulu sekä leiri sijaitsivat lähellä rautatieasemaa. Muutamia sotilaita asetettiin parakeihin tarpeen mukaan.

Iltaisin lotat istuivat aseman lähellä olevan asemapäällikön talon olohuoneen pöydän ympärillä pommituksia peläten. He pyörittelivät noin 10 g painoisia voinappeja seuraavan aamun aamiaiselle ja lounaalle.

Ruoka tehtiin suurissa padoissa. Pakolaisnaiset, joilla ei ollut lapsia, auttoivat ruoanlaitossa. Ruoka oli säännösteltyä. Aterioilla lapset saivat maitoa aamupuuron kera, mutta aikuisille ei maitoa riittänyt.

Käsky: organisoikaa sairastupa!

Muutama viikko ennen joulua vuonna 1943 tuli johdolta käsky, että pakolaisleirin asukkaita varten on järjestettävä sairastupa. Terttu

valittiin kahden muun lotan, yhden sairaanhoitajan ja kahden sotilaan kanssa järjestämään sairastuvan 28 potilaalle.

Sairastupa perustettiin kolmessa päivässä valtion vuokraamaan, suureen talviasuttavaan huvilaan, noin kilometrin päähän leiristä. Vuoteet olivat laudoista ja ne varustettiin kuivilla heinillä täytetyillä paperisäkeistä tehdyillä patjoilla ja tyynyillä, paperilakanoilla ja armeijan villahuuvilla.

Potilaista monet naisia ja pikkulapsia

Potilaat tulivat sairastuvalle junalla yöllä. Monet olivat naisia ja pikkulapsia. Tulijat olivat hyvin huonossa kunnossa. Yksi heistä ei jaksanut perille asti, vaan oli menehtynyt sairastuvan portin ulkopuolelle. Päivä alkoi aamiaisella, minkä jälkeen potilaat pestiin ja puettiin puhtaisiin vaatteisiin. Aikuisten omat vaatteet desinfioidiin saunassa. Kaikilla oli taita hiuksissaan.

Pakolaislapset makasivat apaattisina sängyissään. Jonkin ajan kuluttua he nousivat istumaan sängyssä, mutta olivat hiljaa. Kaikki olivat kauhean laihoja, mutta muutaman viikon kuluttua he voivat jo paremmin. Pian he alkoivat kiinnostua toisistaan. Saatuaan leluja he alkoivat nauraa ja leikkiä keskenään.

”Jouluyö, juhlayö” kellarihuoneessa

Sairastuvan potilaiden joukossa oli 17-vuotias, tuberkuloosia poteva poika. Hänet sijoitettiin eristyksiin ikkunattomaan kellarihuoneeseen. Terttu hoiti poikaa niin hyvin kuin osasi, joskus hieman salaa toisilta. Vanhemmat lotat ja sairaanhoitaja näet vieroksuivat tappavasti sairasta nuorukaista. Jouluaattona

sairaanhoitaja pyysi Terttua menemään pojan luo ja laulamaan hänelle joululauluja.

”Lauloin pojalle joululauluja, kuten ’Jouluyö juhlayö’ ja muita. Poika makasi huoneessa, jossa ei ollut mitään jouluista. Mutta hän oli onnellinen”, Terttu kertoo.

Terttu kertoo, että hän itki, kun meni asuntoonsa lumisen kentän yli tähtikirkkaana jouluyönä. Terttu vei pojalle huoneeseen pienen joulukuusen, minkä oli alkuaan hankkinut itselleen ja asuinkumppaneilleen.

Muutaman viikon päästä Terttu valittiin viemään poika kunnolliseen sairaalahoitoon.

Tuusula: keittiössä ja puhelinvaihteessa

Kun potilaat voivat paremmin ja henkilökuntaa tarvittiin vähemmän, sai Terttu komennuksen Aliupseerien koulutuskeskukseen Tuusulaan. Siellä hän oli puolitoista vuotta, aluksi keittiössä ja sitten sodan loppuun 1945 asti puhelinvaihteessa. Terttu hoiti vaihdetta yhdessä täysi-ikäisen lotan kanssa.

Myöhemmin sodan päätyttyä Terttu siirrettiin Helsingin Meilahdessa sijaitsevan sotasairaalan puhelinvaihteeseen, koska hän osasi puhua vähän ruotsia.

Ruotsissa sodan jälkeen

Sodan jälkeen vuonna 1948 Terttu lähti Tukholmaan, missä oli helppo saada töitä ja asunto sairaalasta. Tarkoitus oli viipyä Ruotsissa vain vähän aikaa. Hän kuitenkin jäi Tukholmaan pysyvästi ja asuu siellä edelleen.

TEKSTI DORA EDIN
SUOMENNOS ANNELI WALLENIUS

Terttu Kotilainen muutti Ruotsiin sodan jälkeen töihin ”vähäsi aikaa”. Nyt 70 vuotta myöhemmin Terttu Edin on onnellinen Ruotsin kodissaan. Viressä tytär Dora.

Terttu (vas.) kymmenvuotiaana tyttönä. Viisi vuotta myöhemmin hän teki jo raskaita ja likaisia lotan töitä. Kuvassa Hilma ja Veikko Kotilaisen perhe vuonna 1936.

Lääkintälotan työ oli vaativaa kenelle tahansa, saati 17-vuotiaalle Tertulle. Tertun osaaminen ja asenne oli havaittu, sillä hänet komennettiin pienen joukon mukana käynnistämään sairastupaa pakolaisleirille. (Viitteellinen kuvituskuva.)

Sota-aikana kaikki puhelut välitettiin käsivälitteisissä keskuksissa. Lotat valittiin puhelinkeskusten hoitajiksi lähes itsestään selvästi, kuten Terttu Tuusulassa ja Meilahdessa sodan loppuvaiheessa: kaunis ääni ja kielitaito. (Kuva viitteellinen. Päämajan Viestikeskus Lokki kalliosuojassa Mikkelissä.)

Kun Suku-Otto sukuviiriä juhli ja

Otto Kotilaisen koneella silkkipaperille 1955 kirjoittama raportti: ”Muistelmia Kivijärven Kotilaisten luona käynnistä 22-25/10 1955.” Kiehtovia välähdyksiä Kotilaisten suvusta Kivijärvellä 1950-luvulla. Lyhentäen editoinut Riitta Kotilainen. Väliotsikot Lauri Kotilainen.

”Juhlaväkeä kertyikin kaikkiaan 69-henkeä. Olin varannut vahakantisen vihkosen, johon jokainen kirjoitti nimensä, osoitteensa ja syntymäaikansa.”

Syyskuun 6 p:nä 1955 Rautalammilla käydessäni tapasin maanviljelijä Viljam Kotilaisen ja hänen kanssaan neuvottelimme hänen Kotilaisensukunsa lähtöpaikalla Kivijärvellä käynnistä. Lokakuun 23 päiväksi ovat järjestäneet maanvilj. Ilmari Kotilaisen taloon sukukunniakirjan ja sukuviirin luovutustilaisuuden.

Menin junatietä Jyväskylään ja sieltä linja-autossa Kivijärven kirkolle. Heimo K. [Kotilainen] tuli ja läksimme juhlatiloihin. Matkalla, jota on noin 10 km, keskustelimme sukusasioista. Kerroin hänelle sukuseuran tehtävistä paikallisten kerhojen muodostamiseksi ja eri sukuhaarojen muistitietojen talteen saannista sekä yhteisestä sukujulkaisusta.

”Keinutuoleja, kelloja ja keppejä”

Iltamyöhällä perille tultua oli mitä ystävällisin vastaanotto ja suuri ihmettely, kun vain yksimies saapui ja he odottivat useampia. Tarkasti toisiaan katseltiin ja joitakin piirteitä oltiin huomaavinaan suvunjäseniin. Tulijaiskahvit suoritettua oli kiirehdittävä saunaan, joka oli säilynyt isäntä Ilmarin tahdosta savusaunana. Siellä muistelin hengessäni kuinka savusaunat ovat toimittaneet synnytyslaitosten virkaa.

Saunasta tultua oli ruokailua runsaiden eväiden parissa. Puhetta ja keskustelua riitti sukuhaarojen jakautumisesta vanhimmalta ”Tiiranpaikalta”.

Talon nimi oli Purala, johon oli Tiiranpaikalta kotivävyksi tullut Heikki Kotilainen. Talon nimi oli jo aikaisemmin siinä asuneilta Purasilta saanut nimensä. Purastensuku oli omistanut tilaa vuodesta 1636 alkaen, joten tila on ollut suvulla 320-vuotta.

Vanha Ilmari Kotilainen on syntynyt 8/3 1885, siis täyttänyt 70-vuotta ja ollut kunnallisissa ja muissa yhteisissä toimissa parhaat miehuutensa ikävuodet. Merkkipäivänään saanut palvelemiltaan yhtymiltä paljon muistolahjoja: keinutuoleja, kelloja, keppejä ym., joita ihailtiin.

”Piälismiehen” läkähdyttävä tehtävälista

Ilmari mainitsi Kotilaisten suvun Kivijärvellä hoitelevan ”piälismiehen” tehtäviä. Hän on joutunut olemaan monissa kunnallisissa tehtävissä, joista mainitsi:

Taksoituslautakunnan puheenjohtajana 21 vuotta, samoin tarkastuslautakunnassa, valtion verotuslautakunnan jäsenenä, asutuslautakunnan jäsenenä, valtuustojäsenenä, kunnallishallituksen jäsenenä, tilittomaväestön lainarahastonhoitajana, vaivashoidon varajäsenenä, siemenlainarahaston jäsenenä, kansakoulun johtokunnan esimiehenä, saman taloudenhoitajana, kunnan vaalilautakunnan jäsenenä, valtion vaalilautakunnan jäsenenä, kunnan edustajana yhteisissä kuntain kokouksissa, samoin Kinkomaan parantolassa, Säästöpankin isännistön puheenjohtajana, saman tilintarkastajana, sekä Osuuskaupan tilintarkastajana.

Ilmarin veli Jalmari on ollut ”Kunnanisänä” n. 30 vuotta ja siitä muistoksi on kunta maalautanut hänen muotokuvansa. Toiset veljet Einar ja Emil ovat olleet enemmän koti-ihmisiä.

Kotilaisten suvun edustajienluku lienee noin 100-tienoilla tai vähän ylikin. Vanhimmat elinkeinot ovat olleet kalastus, metsästys ja tervanpoltto. Asutuksen vakiintuessa kaskiviljelys ja karjanhoito sekä myöhemmin pelto- ja puutarhaviiljelyskin ovat päässeet alkamaan.

”Näytteenä Helsingin herroille pettuleipää”

Kotilaistensuvun vanhimmasta paikasta Tiirantilasta Ilmari K. Tiesi kertoa, että siinä nyt asuva polvi on 9:s. Vanhanpolven väki ollut uskonnollista väkeä. Olleet kauvan kirkonmiehinä ja samoin kunnallisissa toimissa. Joten yhteiskunnan huoltaminen on tullut kuin omaksi asiaksi. Raskaina katovuosina on tarvinnut auttavaa mieltä ja nääntyvien hoivaimista.

Isonjaon aikana on joutunut Tiiran tilan maat menetyksen vaaraan. Silloinen vanha isäntä seurakunnan papin kehoituksesta on lähtenyt jalkapatikassa Helsinkiin ja saanut matkatoverikseen Ilmarin vaimon isän äidin ”Ruuskan-Kaisan”.

Tuolla pitkällä kävelymatkalla ovat he parhain päivinä astuneet jopa yli 80-kilometriä. Eväät kontissa ja näytteenä Helsingin herroille pettuleipää, jolla todistettiin kaski- ja viljelysmaiden tarpeellisuutta. Näin saatettiin Tiiran talon ja kylän maat pysytettyä endisten omistajain hallinnassa.

”Eikös äiti tunnekaan poikaansa?”

Puralantalon nuori-isäntä Ilmarinpoika Sulho Ilmari on syntynyt 20/2 1915 ja hoitaa ja hallitsee taloa. Hän sodassa haavoittunut käteen pahastikin, mutta se parantunut. Hänen emäntänsä Sigrít Hellin. Heillä lapsia kaksi tyttärtä ja kolmepoikaa, joitten ikä vaihtelee 5–25 vuoteen. Pojat innostuneita maatalouteen. Tyttäristä vanhin Leena Johanna käypi Karstulan yhteiskoulussa. Oli erittäin innostunut sukuasioihin.

Vanha Ilmari muisti vielä yli 30-vuotta sitten käyneen Kuopiosta opettaja Hannes

Kivijärvelle sukukerhon perusti

Puralan isäntä, kuntavaikuttaja Ilmari Kotilainen isännöi sukutilakunniakirjan luovutustilaisuutta ja sukutilaviirin pystytystä. Vuonna 1955 Ilmari oli 70-vuotias.

Kotilaisen häntä tervehtimässä ja sai myöskin nyt häneltä jälleen terveiset.

Kerrottiin paljon vanhoista vaikeista sota-ajoista. Eräsikin talonpojista ollut yhtämittaa yli 8-vuotta rintamalla ja uskottu jo hänen kuolleeksi, mutta eräänä päivänä ilmestyi kuitenkin kotiin ja ainoastaan talon koira tunsi hänet alkaen ilosta hyppiä ja nuleskella.

Emäntä ihmetellen katseli ja kysyi kukas vieras on kun koira noin hyväilee teitä. Poika kysyi eikös ”äiti tunnekaan poikaansa?” Silloin äiti liikutuksesta pyörtyneenä lyyhistyi ja selvittyään oli sydän riemusta rikas.

Sota-aikana oli talojen luovutettava miehiä sotaan ja kun viranomainen tuli taloon ja siellä oli vävy sekä talon oma poika, niin isäntä kauvan harkittuaan antoi oman poikansa ja säästi vävynsä perheen turvaksi. Silloin viranomainen sanoi: ”Vähät vävystä, hullu kun poikasi annoit, nyt sukunimesi sammuu.”

”Kansanopiston ja muitakin kursseja suorittaneita”

Kauan keskusteltua ja muistoja kerrottua sain unipaikan tilavassa kamarissa. Aamulla alkoi tulla sukulaisia vieraiksi ”viirijuhlaan”. Aikaisemmin kyytimiehenäni ollut Heimo Kotilainen autollaan suoritti useita vanhojen sukulaisten kuljetuksia. Juhlaväkeä kertyikin kaikkiaan 69-henkeä.

Olin varannut vahakantisen vihkosen, johon jokainen kirjoitti nimensä, osoitteensa ja syntymäaikansa. Kaikki osanottajat tekivät miellyttävän, sivistystä saaneen vaikutuksen. Keskustelussa selvisikin, että monet heistä olivat kansanopistossa käyneitä ja muitakin kursseja suorittaneita.

”Mentiin ulos ja viiri salkoon kiinnitettiin ja nostettiin pystyyn aitan päähän. Siellä Heimo Kotilainen edelleen tehosti esivanhempien muiston säilyttämistä ja kiitti, lähettäen terveiset Maanviljelysseuralle.”

”Heimo tehosti esivanhempien muiston säilyttämistä”

Tulijaiskahvit juotua alkoi 23/10 klo 13,00 kunniakirjan luovutus ja viirin pystyynnosto. Maakuntalaulun laulettua Keski-Suomen Maanviljelysseuran järjestökonsulentti piti kirjanantaen luovutuspuheen, jossa tehosti nyky- ja tuleville polville vanhempien muiston kunnioitusta. Sen jälkeen mentiin ulos ja viiri salkoon kiinnitettiin ja nostettiin pystyyn aitan päähän. Siellä Heimo Kotilainen edelleen tehosti esivanhempien muiston säilyttämistä ja kiitti, lähettäen terveiset Maanviljelysseuralle.

Mehutarjoilun jälkeen pyydettiin kertomaan sukulaisterveyseni Savon sukuhaaralta. Olin jo aikaisemmin laittanut seinälle Kotilanmäen kartan vuodelta 1820 ja sinne saapuneen sukuhaaran taulukon. Niiden perusteella tein selkoa suvun esiintymisestä ja nykyisin jo saaduista sukutiedoista. Selitin samalla sukuseuran toivomukset saada koko maan Kotilaiset yhtymään samaan sukuseuraan.

”Heti valmiita paikallisen kerhon perustamiseen”

Olin juuri lähtiessäni saanut painosta sukuseuran sääntöjä, joita jaettiin läsnä olleille ja jokin määrä myös sukukokouskuvaa. Samalla esitin paikallisten sukukerhojen perustamista sellaisille seuduille, jossa suvunjäseniä löytyy.

Oltiinkin heti valmiita paikallisen kerhon perustamiseen ja samalla valittiin toimikunta joka huolehtii toiminnan vireilläpitämisestä. Toimikuntaan tuli jäseniä Kivijärveltä ja Kannonkoskelta:

Olli Kotilainen, Kivijärvi Puralankylä; Heimo Kotilainen, Kivijärvi Lahdenperä; Aarne Kotilainen, Kannonkoski; Elsa Tervainen, Kannonkoski; Aaro Leppänen, Kivijärvi Purala. Ensimmäisen koollekutsumisen lupasi hoitaa Heimo-K.

Iltapäivä aivan myöhään kului vilkkaassa seurustelussa. Vasta jo hämäräntullen lähtivät sukulaiset kotimatkalle. Useilla olikin autoja ja jokin linja-auto oli tuonut osanottajia. Heimo Kotilainen teki monta kyyditystä.

”Oli sovittuna vanhoilla sukupaikoilla käynti”

Seuraavaksi päiväksi oli sovittuna vanhoilla sukupaikoilla käynti. Aamupäiväautossa mentiin Kivijärven kirkolle, jossa katseltiin sankarihautoja, joista löytyi useiden Kotilaistenkin nimet. Sinne sopimuksemme mukaan oli tullut myöskin Heimo K. autoinensa. Neljässä: Ilmari K. tyttärensä Leenan kera sekä Heimo K. ja minä läksimme aluksi edellä kerrotulle Tiiranpaikalle, jossa vanhan isännän Heikki Kotilaisen keralla kahvit juotua lähdettiin tarkastamaan ensimmäisten asuntojen paikkoja, joista muistona ovat pohjapenkeret.

Tiiranniemi on kauniissa kahden suuren vesistön välisessä niemessä, jonka kärki muodostaa kapean kalarikkaan pitkän salmen, josta nytkin saadaan runsaasti kaloja. Niemen eteläiseltä rannalta löytyi ensimmäinen elämispaikka, toinen niemellä ylempanä ja kolmas toisella rantapuolella. Neljäs talonpaikka oli Tiiran talon nykyisessä pihassa, josta hyvin erotti seinämien sijaintipaikat. Viidestalo oli nykyinen asuttava rakennus, noin sukupolven tai kahden ikäinen. Talosta ja vanhoista aitoista otettiin kuvia.

Sukutilaviiri on edelleen kunniapaikalla Puralan pihapiirissä, vaikka rakennuksia on uudistettu. Vuosiluku on 1636.

Suku-Otto Kotilainen (oikealla) vaimonsa Mairen kanssa Kuopiossa 1961. Takana Oton veljenpoika, kuvanveistäjä Teuvo Kotilainen tyttärensä, noin 2-vuotiaan Riitan kanssa. Otto oli Teuvon kummisetä.

Eeva-Liisa Vuorela ja Erkki Kotilainen, Puralan talon nykyinen isäntäpariskunta.

"Monet ovat menneet Amerikkaan asti"

Isäntä Heikin keralla mentiin kylään hänen veljensä lesken Helmi Kotilaisen luokse jonka talo sijaitsi mainitun niemen käressä ja oli ristitty: "Rauhanniemeksi". Siellä otettiin valokuvia ja katseltiin harvinaista taloa, joka 26-vuotta sitten rakennettuna oli seutukunnan ylpeytenä. Talossa oli keskuslämmitys ja kaikki mukavuudet. Huoneet tilavia ala- ja yläkerrassa, huonekalut samaten aivan ruhtinaallisen komeat. Tämä veli oli Amerikasta tultuaan ostanut veljelleen niemen ja siihen laittanut talon todellakin hienoon amerikkalaisen loistohuvilan tapaan.

Tiiran isäntä Heikki synt. 3.11.1885, kertoi vanhemmiltaan kuulleensa, että sillä paikalla hän on jo 9-polvea ja siitä ovat kaikki toiset Kotilaisten sukuhaarat lähteneet. Noin 0,2 km. päässä on "Uusitalo", 0,5 km. matkassa on Honkala, järvenpoikki 2.0 km. päässä on Ranta-Kotila, jossa asuu vielä samaa sukua, 5 km. päässä on Rasin-Kotilaiset ja saman matkan

takana on Lahden-Kotilaiset. Näistä paikoista ovat Kotilaiset jakautuneet edelleen ja monet ovat menneet Amerikkaan asti.

"3-tuhannen velasta eräälle Hiitoselle aivan anastamalla"

Rasin-Kotilaisten vaiheista hän [Hrikki] kertoi, että tuo suuri talo joutui 3-tuhannen velasta eräälle Hiitoselle aivan anastamalla, kun ei ollut silloin millä velkaa maksaa. Mutta ahkerat ja työteliäät veljekset: Matti, Jussi ja Heikki menivät Amerikkaan, tienasivat siellä ja säästivät rahaa sekä vielä kotimaahan palattuaan tekivät yötäpäivää urakkatöitä tierakennuksilla ja saivat kokoon säästöjä, joilla lunastivat vanhan kotipaikkansa, jota nyt suku hoitelee vakavaraisena edelleenkin. Siellä asuu nyt Tauno Kotilainen, joka kovasti toivoi heilläkin käymään, neuvoitiet ja paikat juhlapaikalla tavatessamme.

Tiirantalosta menimme Heimo Kotilaisen esi-isien vanhoille elomaille Lahden-Kotilaan. Sielläkin oli vielä käytöstä poisjäänyt vanha honkainen pirtti, josta otimme kuvan. Tila sijaitsee Vuonamolahden rannalla ja lahden poh-

jaan oikealle on muodostunut "Peuralampi", joka muotostaa kauniin niemimaiseman, jonka halki kulkee valtatie Perhoon ja Kokkolaan. Lahteen laskee jostakin kaukaa Veitlammesta Veitjoki. Vesistö on aikoinaan ollut kalarikasta ja metsänriistaakin on ollut runsaasti. Usein on juhlistettu karhunkaatajaisia lähellä olevalla Varismäellä, jossa juhlien aikana on karhunpää ollut puuhun nostettuna juhlan kunniaksi.

"Pirteän emännän ketterät tyttäret"

Vanhat Kotilan pellot ovat nyt vierailla suvuilla, mutta samasta maasta on myöskin suurinosa edelleen Kotilaisten hallussa. Vanhoja asuinpaikkoja katseltua menimme Niemelän Hannes Kotilaiselle, jossa pirteän emännän ketterät tyttäret nopeasti laittoivat meille kahvitarjoilun monien leivosten keralla. Kun olimme juuri lähdessä, joutui isäntäkin kotiin. Ei olisi päästänyt meitä vielä lähtemään, mutta oli jo myöhä ja vielä oli käytävä Heimo Kotilaisenkin kotona ennen Puralaan yöksi menoa.

Heimo Kotilaisen talo on aivan lähellä Niemelää. Se on aivan uudispaikalla ja vielä

TURVALLISUUS & RISKIENHALLINTA

Yritysturvallisuuden ja yhteiskunnan turvallisuuden asiantuntijalehti

Lehden vahvoja osaamisalueita ovat:

- Turvallisuustekniikka: videovalvonta, rikosilmoitinjärjestelmät, kulunvalvonta, paloilmoittimet, lukitus ja muu turvallisuustekniikka.
- Kyberturvallisuus.
- Palvelut: vartiointi, hälytyskeskukset, yleisötapahtumien järjestäminen, etävalvonta, etähuolto.
- Palo- ja pelastusturvallisuus, riskienhallinta, turvallisuusjohtaminen, kriisinhallinta, ympäristöturvallisuus, työsuojelu ja paljon muuta.

Tutustu!
<https://www.turvallisuus.com>

Rikossilmittämisen tarjonta 25 teknikkää
Käuppäkäytön turvallisuus
Suomen rikollisuus tilasto 110 vuotta
KXN tukentulosten ESTO värien osapuolista
Kehittyvät paloilmantekniikka
Videohallinta muuttuu
MODERNIT PALOPALVELUT
kukaanhallinnassa

kesken sisustöiden. Talosta tulee kuitenkin aivan yliveto edellisiin katsoen. Kaikki on tehty käytännöllisyyttä ja samalla tilavuutta silmälläpitäen. Isäntä itse suorittaa sisustustöitä aina muilta hommilta ajan salliessa. Hän onkin kiini monissa kunnallisissa toimissa ja emäntänsä toimiessa kirkolla apteekissa farmaseuttina. Talon hoito on päivisin palvelian varassa, mutta harvinaisen tarmokas palvelia on sattunutkin ja hoitelee kuin taitava ja huolekas talon omaihminen ainakin. Aivan yllättäen hän ehti meillekin kahvit laittaa, sillä aikaa kun kiireisesti talon monia mukavuuksia ja uusia suunnitelmia katseltiin.

”Ettei pitäisi olla halua maaltapakoon”

Nuo kolme taloa: Purala, Rauhaniemi ja Heimola ovat todellakin maalaistaloiksi niin monilla mukavuuksilla työhöpoitoksilla varustetut, ettei pitäisi olla halua maaltapakoon. Jos enemmän tuollaisia taloja maalle saataisiin syntymään, niin toivoisipa siellä nuoremman väen viihtyvän.

Sillä ne tarjoavat paljon enemmänkin kaupunkilaisasunto voikaan tarjota: rauhallisuudessa, raittiussilmassa, elämän luonnollisuudessa ja omien elämisessä tarvittavien tuotteiden turvallisuudessa sekä maaseudun vapaudessa.

Toivokaamme, että tuollaisia asumuksia saadaan enempi maaseudulle syntymään. Olikin mieluista nähdä, Kotilaisten suku on tuollakin alalla ollut Kivijärvellä tietä näyttämässä. Toivomme sille parhaita menestystä.

”Illankuluessa otimme kuvia mangnesiumvalossa”

Illtamyöhällä saavuimme Puralaan ja siellä oli jo ruokailu odottamassa. Illankuluessa otimme yhteisiä perhekuvia mangnesiumvalossa.

(”Suku-Otto tuusasi ensin ainakin vartin sen kameransa kanssa. Sitten käski sammuttaa valot ja kohta pamahti hirveän sokaiseva

liekki. Otto oli sytyttänyt sen valkoisen jauheen jotenkin. Kaikki olivat säikähtäneinä suut ja silmät auki!” kertoo Puralan nykyinen isäntä Erkki Kotilainen lapsuutensa valokuvauskokemusta.) Suku-Otto jatkaa:

Siellä matkalla päätettiin, että Tiiran talolle hankitaan myöskin sukukunniakirja siten saadaan selville milloin talon perustaminen on tapahtunut ja mahdollisesti selvenee myöskin mistä on sinne ensimmäinen suvun esi-isä saapunut.

”Heikki ja Jussi nimet ovat olleet jatkuvina”

Puralan Ilmari lupaili sopivassa tilaisuudessa käyvänsä myöskin Toholammilla ottamassa selvää siellä olevista Kotilaisista. Hän oli nimittäin v:na 1906 kuopionnäyttelymatkallaan tavannut Toholammilta olevan ”Kotilan” nimellä kulkevan sukuhaaran edustajan, joka oli sanonut esi-isänsä tulleen Kivijärveltä Ranta-Kotilasta.

Tiiran Heikki Kotilainen muisti, että heidän suvussaan Heikki ja Jussi nimet ovat olleet jatkuvina. Isänsä oli Jussi, hänen isä Henrik, hänen isä Jussi ja hänen isänsä taas Heikki. Siis 5-polvessa samat nimet. Kertoi vanhempiensa puhuneen, että kantavanhemmat olisivat tulleet Rautalammilta, joten tutkimusta olisi kohdistettava sinne kirkon- ja maarekisterikirjoihin.

Ilmari K. mainitsi kirjailija Paulaharjun muistelmissa olevan mainintoja tuonsuuntaisesta asutuksen kulusta. Sanoi etsineensä Jalakasen kirjoittamaa Rautalammin historiaa toivossa saada selville noita asioita. Mutta ei ollut onnistunut sitä saamaan. Siis harrasta halua on hänelläkin ollut sukujuurien selvittelyyn.

”Juhlissa jouduin varmaan muotovertailuun”

Puralassa yövyttyä 25/10 läksimme varhain aamuautoissa. Nuori isäntä Sulho Ilmari ve-

rotustoiimiin ja tyttärensä Leena kouluhommiin Karstulaan ja allekirjoittanut samassa kyydissä kotimatkalle. Lähtiessä eroaminen tuntui kuin läheisistä sukulaisista ja ei olisi päästettykään niin nopeasti, mutta vanhat lupaukset oli täytettävä. Olisi ollut käytävä monia vanhoja tapaamassa ja kuulemassa heidän muistelmansa, mutta uskon nuoren Leena Johannan ryhtyvän tuollaisia tutkistelemaan. Hän oli kerallamme alkumatkassa ja oli muutenkin innostunut sukuasioihin. Kokosi viirijuhlaan osanottajain nimet, jakoi sukuseuran säännöt ja auttoi Tiiran alueen karttaa piirrellessä.

Kun matkalla olin nuhainen ja muutenkin huonokuntoinen, niin en saanut aikaani käytettyä parhaalla tuloksella. Juhlissa jouduin varmaan muotovertailuun sikäläisten kanssa. Rauhaniemen Helmi K. näytti miesvainajansa kuvaa, johon totesi minussa yhtäläisyyttä. Samaa tuntuivat toisiinkin Kotilaisiin huomaavan.

”[Hanneksella] elää voimakkaana sukulaistunne”

Näin tuli tuo mielenkiintoinen matka suoritettua ja mainitun päivän iltana olin kotona ja paljon mieluisaa muisteltavaa tuolta matkalta sain.

Kohta kotiin saavuttua kerroinkin terveiset opettaja Hannes Kotilaiselle, joka lupasi tulla paremmin lisää kuulemaan. Niin kävikin kun palasin Kangasniemeltä kiertomatkaltaani sikäläisen meijerin piirissä. Hänelläkin heräsi halua saada noita kaukaisia sukulaisia vielä kerran tavata.

Jo suunnitteli matkaa aivan ensitilaisuudessa Rautalammille, jossa ei sanonut vielä koskaan käyneensä. Hänellä elää edelleenkin voimakkaana nuoruudessa virinnyt sukulaistunne.

Kuopiossa 6 p:nä marraskuuta 1955
OTTO KOTILAINEN

Eviita's Lifestyle
Monipuolisen hyvinvoinnin asialla
Eivor Kotilainen
+358 50 4343 034
eivor@eviitaslifestyle.fi
www.eviitaslifestyle.fi

Saneeraus-Matko
Maalaus- ja saneeraus

- Tasoite- ja maalaustyöt
- Tapetoinnit
- Parkettien asennustyöt
- Laminaattien asennustyöt
- Listoitukset
- Kalusteasennukset
- Kylpyhuone- ja saunatilat

Matti Koikkalainen
+358 400 673 996 y-tunnus 2167233-2
mattikoikkalainen@hotmail.com
Ota yhteyttä ja varaa ilmainen remonttiarvio!

DC-3 ja sen tuttu jyrinä...

75-vuotias konekaunotar tuo muistoja mieleen

Upeasti kiillotettu OH-LCH kotikentällään, uhanalaisella Helsinki Malmilla. DC-3 on arvioitu monissa kansainvälisissä arvioissa maailman kauneimmaksi lentokonetypiksi. Kuva: Petteri Järvinen.

Suomen taivaalta kuuluu eri puolilla maata kesäkausina komeaa, huomiota herättävää jyrinää, kun maamme ainoa lentokelpoinen DC-3- kone lentää vakaasti kahden tähtimoottorinsa vetämänä.

Koneen omistaa yksityishenkilöiden perustama Airveteran Oy. Sen lento- ja ylläpitotoiminnasta vastaa vapaaehtoisvoimin DC-yhdistys ry, jolla on henkilöjäseniä noin neljä tuhatta.

Upeasti kiillotetun, monissa kansainvälisissä arvioissa kauneimmaksi lentokonetypiksi mainitun Kolmosemme tunnus on OH-LCH. Kone on rakennettu Kalifornian Santa Monicassa joulukuussa 1942. Se täyttää siis ensi joulun alla komeat 75 vuotta. Lentokunnoltaan se on hyvin huollettuna aina parhaassa iässään.

Lisää tietoa DC- yhdistyksestä, sen jäseneksi ja Kolmoslennoille mukaan pääsemisestä löydät yhdistyksen kotisivuilta www.dc-ry.fi.

Koneen lentävään henkilöstöön yhtenä sen pурсereista kuuluu sukuseuramme puheenjohtaja Ahti. Kiehtovaa harrastusta tukevat lisäksi yhdistyksen hallituksen pitkäaikainen jäsenyys ja yhdistyksen sihteerin tehtävät.

AHTI POHJONEN

Sukuseuramme puheenjohtaja Ahti lentää Kolmosen matkustamossa yhtenä koneen pурсereista. Hän palvelee myös konetta ylläpitävän DC-yhdistyksen sihteerinä. Kuva: Maria-Pelagea Keurulainen.

Maailman suosituin matkustajakone

Douglas DC-3 on kaksimoottorinen matkustaja- ja kuljetuslentokone. Sitä valmistettiin 1930-luvun puolivälistä alkaen ainakin 13 000 kappaletta.

DC-3:sta tuli lajissaan kaikkien aikojen suosituin. DC-3-koneet palvelivat toisessa maailmansodassa muun muassa

Yhdysvaltojen, Englannin ja Neuvostoliiton ilmavoimissa.

Sodan jälkeen DC-3 saavutti suuren suosion lentoyhtiöiden – Kuten Finnairin edeltäjän Aero Oy:n – käytössä. Koneet olivat halpoja ja luotettavia sekä helposti huollettavia.

Sukuseuramme palaa alkusijoilleen 15.–16. kesäkuuta 2019:

Kuopio kutsuu Kotilaisia

Olisiko paikallaan pikku risteily Kallavedelle? Voisi katsella vaikka uusinta Kuopiota: lajissaan ainutlaatuista Saaristokaupunkia sekä järveltä että maalta käsin.

Kuopiolainen opettaja Hannes Kotilainen ja hänen innostamanaan kuopiolainen meijeriasiantuntija, isännöitsijä Otto ”Suku-Otto” Kotilainen päättivät yhdessä muuttamien muiden Kotilaisten kanssa käynnistää Kotilaisten sukuseurahankkeen 1950-luvun alkupuolella. Niinpä sukuseuramme perustettiin kesällä 1954 Heinäveden Kotilanmäellä.

On kiehtovaa kokoontua vuoden 2019 sukukokouksemme Kuopioon, Hanneksen ja Oton kotikaupunkiin. Kokoonnumme 15.–16.

kesäkuuta 2019 näillä näkymin Original Sokos Hotel Puijonsarvessa, Kuopion keskustassa.

Paikka on keskeinen: Kirkkopuiston reunassa, lyhyen kävelymatkan päässä kuuluisasta Kuopion torista, samoin laivasatamasta. Aivan lähellä on runsaasti nähtävää; tuomiokirkko, useita museota, museokortteli, Pikku Pietarin torikuja ja paljon muuta.

Myös ajankohta on musikaaliselle suvullemme sopivan kulttuuripitoinen: hyvämaineinen ”Kuopio tanssii ja soi” -tapahtuma on

Ikinuori Veljmies torin laidalla toivottaa Kotilaiset tervetulleiksi kalakukkojen kaupunkiin.

kaupungissa tuolloin länä.

Kuopion kokoustamme valmistellaan parhaillaan. Kerromme lisää lehtemme seuraavassa numerossa ja verkkosivuillamme www.kotilaistensukuseura.fi.

Maassa, vedessä ja vetten päällä. Vuodesta 1976

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN OY

Puh. (010) 321 4300 www.vesihuoltotekniikka.fi

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen
PIKKUJOULUJEN MERKEISSÄ
lauantaina 18.11.2017 klo 18.00-22.00
RAVINTOLA PERHOON

Perhonkatu 11, Helsinki

TARJOILUNA PERINTEINEN JOULUMENU

Tarjoiluna herkullinen jouluinen noutopöytä
Ruokajuomana jäävesi, kotikalja tai maito

Tarjoilun hinta on 40 euroa aikuisilta ja 20 euroa lapsilta (4–12 vuotta).
Maksu käteisellä, varatkaa tasaraha.

OHJELMASSA

- ✿ vapaata seurustelua ja joululauluja yhteislauluna
- ✿ arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja
- ✿ tontun säkki, mihin myös toivomme pikkupakettia

Pyydämme ilmoittautumaan ensi tilassa, kuitenkin viimeistään 12.11.2017:
Anneli Wallenius puh. 050 591 4557 tai anneli.wallenius@live.fi
Oili Reinikainen puh. 045 353 1947 tai oili.reinikainen@kerava.fi

PÄÄKAUPUNKISEUDUN KOTILAISET

Kerrothan pikkujouluista myös niille sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.

LÄMPIMÄSTI Tervetuloa!